

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT	SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON PRIVATIZATION AGENCY OF KOSOVO RELATED MATTERS	POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODMOJE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU
--	---	--

17. maja 2012. godine

SCC-10-0200

Tužioc

- 1. H.S.**
- 2. A.S.**
- 3. R.S.**
- 4. S.S.**
- 5. Sh.S.**
- 6. A.S.**
- 7. N.S.**

koje zastupa advokat J.R.

protiv

tužene

Kosovske agencije za privatizaciju, ulica 8 Ilir Konushevci, Priština

Specijalizovano veće u sastavu Alfred Graf von Keyserlingk, predsedavajući sudija, Shkelzen Sylaj i Ilmi Bajrami, sudije, izdaje sledeću

PRESUDU

- 1. Tužba se odbija kao neosnovana.**
- 2. Tužioc** su dužni da zajedno plate sudske troškove u iznosu od **15 evra.**

Činjenični kontekst i istorijat postupka

Dana 9. avgusta 2010. godine, tužioc su podneli Posebnoj komori tužbu tražeći novčanu nadoknadu od tužene za smrt A.S., radnika DP X. Pokojni A.S. bio je suprug prve tužilje i otac tužioca 2 i 7. On je ubijen 6. januara 2004. godine na svome radnom mestu dok je pokušavao da zaštiti vođu odeljenja za proizvodnju kojeg je napao kolega koji je otpušten sa posla. Tužioc smatraju da prema članu 122. Kosovskog zakona o radnim odnosima (Službeni Glasnik Kosova 14.4.1989) tužena je odgovorna za štetu i svojim su zahtevom od 9. avgusta 2010. godine tražili nadoknadu u iznosu od 1000 evra. Oni su zatim tražili da stručnjak proceni ostale materijalne i nematerijalne štete koje trebaju da se nadoknade.

Tužena smatra da bi tužba trebala da bude odbijena kao neprihvatljiva ili po mogućstvu neosnovana. Ona tvrdi da shodno članu 18.2 Zakona o Kosovskoj agenciji za privatizaciju ona ne bi trebala da bude odgovorna za bilo koji dug, radnju ili neaktivnost koja se može pripisati jednom preduzeću.

Tužiocima tvrde da je tužena sprovela privatizaciju DP u kojem je A.S. radio i da je ona preuzela svu aktivnu i pasivnu preduzeća. Prema tome, shodno Uredbi UNMIK-a 2005/48 Odbor za likvidaciju koji je imenovala tužena treba da bude odgovoran za nadoknadu štete.

Posebna komora održala je raspravu 19. aprila 2012. godine.

Pravno obrazloženje

Tužba nije osnovana.

Ostaje otvoreno pitanje da li ju u vreme kada je A.S. ubijen na svome radnom mestu postojao važeći zakon prema kojem bi poslodavac – društveno pravno lice koje poseduje X bio odgovor za smrt radnika. Čak i kada bi to bio slučaj, iako poslodavac nije kriv tužena ne bi bila odgovorna. Član 18.2 Kosovskog zakona br. 03/L-067 o Kosovskoj Agenciji za privatizaciju utvrđuje:

Agencija nije odgovorna za bilo koji dug, radnju ili neaktivnost koja se može pripisati jednom Preduzeću, i nijedno Preduzeće nije odgovorno za bilo koji dug, radnju ili neaktivnost koja se može pripisati Agenciji. Agencija nije odgovorna za bilo koju radnju ili neaktivnost direktora, rukovodilaca ili drugog kontrolnog osoblja preduzeća bez obzira na to da li je te direktore, rukovodioce ili drugo kontrolno osoblje naimenovala Agencija.

Takođe prema Uredbi UNMIK-a 2005/48 tužena nije odgovorna.

Prema tome, tužba se odbacuje kao neosnovana.

Troškovi

Shodno članu 12 Zakona o Posebnoj komori i u skladu sa Dodatnim pravilnikom Posebne komore u vezi sa sudskim taksama koji je na snazi od 13. decembra 2010. godine, troškovi Komore su na osnovu člana 10 Administrativnog uputstva Sudskog saveta Kosova br. 2008/02 sledeći:

Za tužbe u vrednosti do 1,000 evra (član 10.1): 15 evra

Za izdavanje presude (član 10.12): isti iznos kao i gore navedeno.

Troškove postupka snosi stranka koja je izgubila spor, u ovom predmetu to su tužiocima.

Tužiocima su već plati iznos od 15 evra, prema tome oni trebaju da plate Posebnoj komori dodatni iznos od 15 evra.

Tužena nije predočila bilo kakav zahtev za naknadu štete svojih troškova u vezi sa postupkom i pošto tuženu zastupa njen advokat ona nema pravo da primi naknadu štete namenjene za troškove advokata.

Pravna pouka

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 21 dana žalbenom veću Posebne komore. **Žalilac** treba da dostavi žalbu i drugim strankama i sudskom veću u roku od 21 dana. Žalilac treba da podnese žalbenom veću dokaz da je dostavio žalbu drugim strankama.

Predviđeni rok počinje da teče u ponoć istog dana kad je žaliocu dostavljena presuda u pisanoj formi.

Žalbeno veće odbacuje žalbu kao neprihvatljivu ukoliko je žalilac ne izjavi u predviđenom roku.

Tuženi može da podnese odgovor žalbenom veću u roku od 21 dana od dana prijema žalbe, dostavljajući svoj odgovor žaliocu i drugim strankama.

Žalilac ima 21 dan od dana prijema odgovora na svoju žalbu da podnese svoj odgovor žalbenom veću i drugoj stranci. Druga stranka zatim ima 21 dan od dana prijema odgovora žalioca da dostavi svoj protivodgovor žaliocu i žalbenom veću.

Alfred Graf von Keyserlingk, predsedavajući sudija

[potpisano]